
Prædiken til 23. S. e. Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 23. S. e. Trinitatis	4
23. s.e. Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 23. S. e. Trinitatis

23. s.e. Trin.

Prædikedag 23. s.e. Trin.

Prædikedato 23. november 1924

Prædiketekst Markus 12,41-44

Prædiken ID P231124-01

Kilde KMF-nr. 14.22.04. Udateret manuskript, uden årstalsangivelse. Formentlig lige år - 1924?

23 S. e. Trin.

Hele Historien er denne: der var en meget fattig Kone, der lagde en 25 Øre i Kirkebøssen. Og over den 25 Øre blev Gud i Himlen saa urimelig glad. — Det giver En noget at tænke over

Denne Kone, hvis Liv er gaaet med Slid og Slæd, for hende var Aand en saadan Virkelighed, at hun ofrede sin og Børnenes Aftensmad: Kartoffler.

Der er mange Mennesker, der bliver skamfulde, naar de hører den Historie (vi gav heller Penge ud til Sold end til Bøger, heller Penge ud til Overstykker og god Mad og Hatte end til en god Uddannelse af vore Børn). Var det da rigtigt af Moderen, at Børnene maatte sulte den Aften? Ja, det var et Træk, der bed sig ind i dem; det kunde bevirke at ogsaa de lærte som voxne at ofre til Aand — at bringe Ofre for Aand.

Den fattige Enke vidste ej, at hun gjorde noget synderligt; hvor er hun blevet forundret, da Gud for sin Trone har givet hende Medaljen ingenio et arti Ydmygheden — den ubevidste, selvfølgelige *Godhed*. Og dette er Historien om de smaabitte Tings Værdi, Alskaberen ser dem. Det maner os til at vogte paa Ord og Gerninger i vort Liv; det ansporer os til det gode. Gud ser det jo.

Det kan ske, vi skal miskendes, gøre noget, der synes ondt og faar Folk til at haane os, ja, til at synes ilde om os (sige Nej til en Snaps, til Hasardspil, til at laane Een Penge til Unytte, til en slibrig Vits, til at lyve for en Sag) Vi skal gøre det, lad saa Folk miskende os. Gud ved det. Gud husker og Gud bevarer. Vor Ungdom er bevaret hos Gud, vore gode Minder de lever hos Gud — dér møder vi dem, vi forstaar ej hvordan, men vi gør det. Gud er god, og han er Livets Gud — saa lever da det gode hos Gud. Intet udslettes; Livet er mer end i Dag. Gemt er ikke glemt. H.C. Andersens Eventyr.

Vi beder Gud: glem det slette, bevar det gode, bevar vort Liv, tag det hjem til dig, lad os aldrig komme ud af Samfund med dig — du, der har kendt vore Forældre, kender os selv, vil kende Fremtidens Slægter; du forstaar os Menn. tag os mod vore fattige Evners Skære og gør den evig.